

[Justitsministeren.]

farten op, men yderligere pegede på, at hvis man skulle have en sådan fritagelse for natkørslen, så kunne det alene gælde i de lyse nætter, og at det derfor blev nødvendigt at variere tidspunktet efter de forskellige perioder, hvilket i sig selv må være uheldigt, ligesom man pegede på, at der vel i virkeligheden i visse perioder kun kunne blive tale om at frigive tiden mellem kl. 3 og kl. 6 morgen, et alt for ringe tidsrum til at bære en særregel. Jeg forstår da i og for sig meget vel, at de kørende, således som det er udtrykt i KDAKs skrivelse, finder en hastighedsbegrænsning i nattetimerne med den ringe trafikintensitet irriterende, men jeg vil dog meget gerne dertil føje, at der er mange automobilkørende, der, uanset hvilket tidspunkt det drejer sig om, finder hastighedsbegrænsningen irriterende. Så argumentet gør slet ikke noget indtryk på mig.

Om problemet om et basisår vil jeg gerne sige, at det er naturligvis rigtigt, at det kan have sin værdi at kunne drage sammenligning med nærliggende perioder uden hastighedsbegrænsning. Muligheden herfor foreligger jo også. Vi havde den også i 1962, hvor vi gennemførte en hastighedsbegrænsning i en længere periode i sommer-tiden og kunne foretage sammenligning med 1961, hvor vi havde hastighedsbegrænsninger, og med 1960, hvor vi ingen havde, og det er på dette grundlag, transportforskningsudvalget udtaler sig, som man gør. Hvis vi nu undlader hastighedsbegrænsning i år i visse perioder, hvor vi har haft det tidligere, får vi det modsatte sammenligningsgrundlag, uden at jeg på forhånd tør sige, hvor megen værdi dette kan antages at have.

Når jeg har ønsket at få hastighedsbegrænsning i påsken, har det vel nok i år den særlige begrundelse, at vi nu har haft en temmelig langvarig periode, hvor der faktisk i stor stil har været lukket for kørslen — det jeg kalder for luksuskørslen. Den åbnes der for nu, hvor foråret så sagte kommer, og så er det måske heldigst i den første store periode med megen frihed, at tage en hastighedsbegrænsning. Det er en begrundelse, som jeg erkender er speciel for situationen i år, og jeg er derfor enig i, at vi lader hastighedsbegrænsningen i store

bededagsferien bortfalde. Hvorledes standpunktet skal være til pinsen tør vel i nogen grad være afhængigt af de erfaringer, vi må antages at indhøste i store bededagsferien, om disse erfaringer kan sige os noget. I øvrigt vil jeg gerne sige, at vi i justitsministeriet — og jeg kan godt sige jeg — har ikke endeligt taget stilling til, hvor længe sommerperiodens hastighedsbegrænsning skal vare, idet det er min hensigt at tage endnu en forhandling med transportforskningsudvalget, inden afgørelsen træffes, en forhandling jeg i øvrigt vil tage, forinden vi tager endelig stilling til problemet om pinsen.

Må jeg om materialet fra transportforskningsudvalget sige, at vi havde jo meget varme ønsker om at få dette materiale for de nu afsluttede perioder frem så hurtigt som muligt, fordi vi var interesseret i at se, om man af dette materiale kunne drage slutninger om ulykkernes grovhed i det enkelte tilfælde. Det er nemlig en meget vigtig side af sagen. Der er to problemer: begrænsningen af antallet af uheld og det andet problem, begrænsning af uheldets omfang. Dette materiale kan man ikke nå at bearbejde til os, således at vi har resultatet, så vidt jeg har forstået det, før i eftersommeren.

Vi rejste også under forhandlingen spørgsmålet om, hvornår vi kunne vente at have resultatet af udvalgets undersøgelser i forbindelse med de hastighedsbegrænsninger, som iværksættes i år, herunder først og fremmest den af udvalget selv ønskede lange periode i sommer, og dér turde man ikke love os, at resultatet kunne foreligge i januar 1964. Vi har meget stærkt henstillet, at man søger arbejdet fremskyndet, eventuelt ved samarbejde med datacentralen, således at i hvert fald foreløbige tal, der kan sige os noget, kan foreligge, inden folkettingen næste gang skal tage stilling til dette spørgsmål.

Må jeg i øvrigt sige, at vi under forhandlingen med transportforskningsudvalget diskuterede problemet om en meget lang periode eller en række weekends, og det var transportforskningsudvalgets opfattelse, at man fik et mere homogent talmateriale, hvis man anvendte en mere langvarig periode. Men jeg følger hertil, at da opgørelsen jo vil ske dag for dag, vil vi naturligvis også kunne